

Onzeker!

Hebben jullie dat ook wel eens? Dat je je auto parkeert en je halverwege de parkeerplaats afvraagt of de lichten wel uit zijn of de deuren wel op slot? Of je de achterdeur wel gesloten hebt? Om vervolgens op je schreden terug te keren en erachter te komen dat je dat natuurlijk gewoon gedaan hebt.

Over van alles maken we ons onzeker of maken we ons druk en jawel, natuurlijk, of moet ik zeggen *vooral* ook over borstvoeding. Want je ziet niet hoeveel erin gaat, zou het wel genoeg zijn? Waar komt die onrust van mijn kindje vandaan, groeit ie wel goed of groeit ie juist te veel? Zou de melk nog wel voedzaam genoeg zijn?

Flesjes geven (met moedermelk soms of soms ook met kunstvoeding) lijkt voor sommige moeders (en vaders, oma's, buurvrouwen, collega's en dergelijke) soms dé oplossing.

Maar is dat ook zo?

Je ziet inderdaad wat erin gaat, da's zonder meer een feit. Met uitzondering natuurlijk van dat mondje melk dat ie uitspuugde. Of was het meer dan een mondje? Wat is eigenlijk een mondje melk? Of die melk die opeens zomaar in dat nekje liep. Maar hoe kun je nou zeker weten dat jouw baby van 6,4 kg 875 ml per dag moet drinken en dat dat in vijf keer moet gebeuren? Of was het bij een gewicht van 8,75 kg dat ze 640 ml per dag moeten drinken en misschien wel in zeven keer? Rekenen is ook mijn sterkste kant niet. En trouwens, gemiddelde is ook maar het gemiddelde van alle afwijkingen.

Maar als je weet wat erin gaat, weet je nog niet of dat genoeg is of misschien wel te veel! Bij peuters en kleuters gaat die logica in elk geval niet meer op. Zo eten mijn kinderen de ene dag als bootwerkers en werken gerust vier boterhammen naar binnen, om de dag erna na één schraal boterhammetje te zeggen dat ze genoeg hebben. Snap jij het nog? Ze wegen dan echt evenveel als de dag ervoor en zijn ook maar één dagje ouder. Eetlust hangt bij peuters en kleuters niet meer samen met leeftijd en gewicht. Dat ik toch ooit in al mijn onzekerheid gedacht heb, dat dat bij baby's wel zo zou werken. Natuurlijk werkt dat bij baby's ook niet zo schematisch als de schema's ons willen laten geloven.

Zouden moeders die kunstvoeding geven echt minder onzeker zijn dan moeders die borstvoeding geven? Of zou het gewoon iets zijn waar we als moeders allemaal last van hebben. Ik denk dat moeders die flesjes geven net zo onzeker zijn als moeders die hun baby aan de borst voeden. Onzeker over hoeveel voeding, in hoeveel keer? En check-dubbel-check-type als ik ben, zou ik zelf onzeker worden of ik alles wel bij me zou hebben voor mijn baby: naast lievelingsknuffel, schone luier, doekjes, ook nog flesjes, speentjes, poedertjes, etc. En kijk, daar komen we weer bij een belangrijk puntje waar borstvoedende moeders echt geen last van hebben. Over één ding hoeven we nooit onzeker te zijn: je borsten heb je altijd bij je 😊.

Femke van Roozendaal

Verschenen in BN4 (2010), *het tijdschrift van de Vereniging Borstvoeding Natuurlijk*